

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

30. september 2003 *

I sag T-243/01,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, London (Det Forenede Kongerige),
ved avocat P. De Baere og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Wainwright, som
befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF)
nr. 1400/2001 af 10. juli 2001 om tarifiering af visse varer i den kombinerede
nomenklatur (EFT L 189, s. 5); rettelse offentliggjort i den engelske, finske,
portugisiske, svenske og tyske udgave (EFT 2001 L 191, s. 49),

* Processprog: engelsk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsforskrifter

1. Generelt

- 1 Med henblik på anvendelsen af den fælles toldtarif samt for at lette udarbejdelsen af Fællesskabets udenrigshandelsstatistikker og andre EF-politikker med hensyn til indførsel og udførsel af varer har Rådet ved udstedelse af forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1, herefter »forordningen om den kombinerede

nomenklatur«) indført en fuldstændig nomenklatur over varer, der indføres og udføres i Fællesskabet (herefter »den kombinerede nomenklatur«). Denne nomenklatur er gengivet i bilag I til forordningen.

- 2 Den kombinerede nomenklatur er baseret på det verdensomspændende harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem (herefter »det harmoniserede system«), idet den kombinerede nomenklatur og det harmoniserede systems positioner og sekscifrede underpositioner er identiske, og det syvende og ottende ciffer i den kombinerede nomenklatur er underpositioner, der er specifikke for denne. Det harmoniserede system er udarbejdet i Verdenstoldorganisationen (WCO), som tidligere var Toldsamarbejdsrådet.

- 3 Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur i Fællesskabet, kan Kommissionen vedtage en række foranstaltninger, der er fastsat i artikel 9 i forordningen om den kombinerede nomenklatur. Blandt disse foranstaltninger er bl.a. muligheden for, at Kommissionen udsteder forordninger med henblik på tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur [artikel 9, stk. 1, litra a), første led, herefter »toldtariferingsforordningen«].

- 4 Med henblik på at give de mest udførlige forklaringer til anvendelsen af det harmoniserede system, offentliggør WCO regelmæssigt forklarende bemærkninger til det harmoniserede system (herefter »FB/HS«). Kommissionen udarbejder ligeledes med henblik på at sikre anvendelsen af den kombinerede nomenklatur de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur [artikel 9, stk. 1, litra a), andet led, herefter »FB/KN«]. Disse bemærkninger, der offentliggøres regelmæssigt i EU-Tidende, træder ikke i stedet for FB/HS, men må anses for et supplement hertil og konsulteres hermed.

2. De almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur

- 5 De almindelige tariferingsbestemmelser, der fremgår af den kombinerede nomenklatures I. del, afsnit I, punkt A, præciserer principperne for tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur. Hovedreglen er, at »[o]verskrifter til afsnit, kapitler og underkapitler [alene tjener] til orientering; tarifieringen skal ske med hjemmel i positionsteksterne og de til afsnit og kapitler knyttede bestemmelser samt, for så vidt det ikke strider mod de nævnte tekster og bestemmelser, efter nedenstående regler«.
- 6 Blandt de »nedenstående regler« bestemmer tariferingsbestemmelse 3:

Såfremt varer ved anvendelse af ovennævnte punkt 2 b) eller af andre årsager kan henføres under to eller flere positioner, afgøres tarifieringen efter følgende regler:

[...]

- b) Når den foran under a) nævnte regel ikke kan anvendes ved tarifieringen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig.

[...]

7 Tariferingsbestemmelse 6 bestemmer:

»Tarifieringen af varer i underpositionerne inden for en position skal ske med hjemmel i underpositionsteksterne og de dertil hørende bestemmelser samt — med de fornødne tilføjelser — efter ovennævnte bestemmelser, idet kun underpositioner på samme niveau er sammenlignelige. For denne bestemmelse gælder, at også relevante afsnits- og kapitelbestemmelser finder anvendelse, medmindre andet følger af sammenhængen.«

3. Ordlyden af positioner og underpositioner og de til kapitler og afsnit knyttede bestemmelser

Underposition 8471 50 90

- 8 På tidspunktet for udstedelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2001 af 10. juli 2001 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 189, s. 5, herefter »den anfægtede forordning«) havde de positioner og underpositioner, der svarede til KN-kode 8471 50 90, følgende ordlyd:

»8471 Automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil; magnetiske og optiske læsere, maskiner til overførsel af data til datamedier i kodet form samt maskiner til bearbejdning af sådanne data, ikke andetsteds tariferet:

8471 50 Digitale bearbejdningsenheder, undtagen de under pos. 8471 41 eller 8471 49 hørende, uanset om de i et fælles kabinet indeholder en eller to af følgende enheder: lagerenheder, indlæseenheder, udlæseenheder:

8471 50 10 Til anvendelse i civile luftfartøjer

8471 50 90 I andre tilfælde.«

9 Pos. 8471 er indeholdt i kapitel 84, der har overskriften »Atomreaktorer, kedler, maskiner og apparater samt mekaniske redskaber; dele dertil«. Dette kapitel er indeholdt i den kombinerede nomenklatur's afsnit XVI, der har overskriften »Maskiner og apparater samt mekaniske redskaber; elektrisk materiel; dele dertil; lydoptagere og lydgendivere samt billed- og lydoptagere og billed- og lydgendivere til fjernsyn; dele og tilbehør dertil«. I henhold til bestemmelse 1 p) til afsnit XVI »omfatter [dette afsnit] ikke [...] legetøj, spil, sportsartikler og andre varer henhørende under kapitel 95«.

10 Kapitel 84 indeholder indledningsvis en række bestemmelser, underpositionsbestemmelser og supplerende bestemmelser. Blandt disse bestemmelser har bestemmelse 5 følgende ordlyd:

»A. Som »automatiske databehandlingsmaskiner« henhørende under pos. 8471 betragtes:

a) digitalmaskiner, som:

1) kan lagre et eller flere behandlingsprogrammer samt mindst de data, der umiddelbart er nødvendige for udførelsen af programmerne

2) frit kan programmeres i overensstemmelse med brugernes krav

3) kan udføre aritmetiske regneoperationer, som er fastsat af brugeren

4) uden menneskelig indgriben kan udføre et behandlingsprogram, som de skal kunne ændre ved logisk beslutning under kørslen

[...]

E. Maskiner, der udfører en selvstændig funktion, bortset fra databehandling, og som er sammenbygget eller forbundet med en automatisk databehandlingsmaskine, tariferes i positionen for den pågældende arbejdsfunktion, eller, hvis en sådan ikke findes, i en relevant opsamlingsposition.«

Underposition 8524 39 10 og 8524 39 90

- 11 På tidspunktet for udstedelsen af den anfægtede forordning havde de positioner og underpositioner, der svarede til KN-kode 8524 39 10 og 8524 39 90, følgende ordlyd:

»8524 Plader, bånd og andre medier med indspilning af lyd eller andre fænomener, herunder matricer og mastere til fremstilling af plader, undtagen varer henhørende under kapitel 37:

8524 31 Plader til laseroptiske læsesystemer:

[...]

8524 39 I andre tilfælde:

8524 39 10 Til gengivelse af instruktioner, data, lyd og billeder lagret i maskinlæsbar, binær form, og som kan manipuleres — eventuelt interaktivt — af brugeren ved hjælp af en automatisk databehandlingsmaskine

8524 39 90 I andre tilfælde.«

¹² Kapitel 85 har overskriften »Elektriske maskiner og apparater, elektrisk materiel samt dele dertil; lydoptagere og lydgendivere samt billed- og lydoptagere og billed- og lydgendivere til fjernsyn samt dele og tilbehør dertil«. Kapitellet er i lighed med kapitel 84 indeholdt i afsnit XVI.

Underposition 9504 10 00

- 13 På tidspunktet for udstedelsen af den anfægtede forordning havde den position og de underpositioner, der svarede til kode 9504 10 00, følgende ordlyd:

»9504 Varer til selskabslege og selskabsspil, herunder spilleautomater, billardborde, specialborde til casinospil samt automatisk udstyr til bowlingbaner:

9504 10 00 Videospil, af den art der anvendes i forbindelse med en fjernsynsmodtager.«

- 14 Pos. 9504 er indeholdt i kapitel 95 i den kombinerede nomenklatur afsnit XX. Afsnit XX har overskriften »Diverse varer«. Kapitel 95 har overskriften »Legetøj, spil og sportsartikler; dele og tilbehør dertil«.

- 15 Endeligt bestemmer FB/HIS vedrørende pos. 9504, at positionen ikke omfatter

»[...]

- b) [m]askiner og apparater, som opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, også selv om de kan programmeres til videospil (pos. 8471) [...]«

4. Bindende tariferingsoplysninger

16 I henhold til artikel 11, stk 1, og artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«) kan erhvervsdrivende opnå bindende tariferingsoplysninger (herefter »BTO«) fra toldmyndighederne. Disse vedrører oplysninger om tarifieringen af bestemte varer, der forpligter myndighederne over for ansøgeren og/eller modtageren af BTO'en.

17 Toldkodeksens artikel 12 bestemmer:

»[...]

5. En [BTO] ophører med at være gyldig, når

a) den efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

[...]

6. Modtageren af en BTO, der i henhold til stk. 5, litra b) eller c), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder at regne fra tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende toldforanstaltninger

gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, træder den pågældende attests gyldighedsperiode dog i stedet for perioden på seks måneder.

I det i stk. 5, litra a), nævnte tilfælde kan der i forordningen fastsættes en frist, inden for hvilken ovenstående afsnit finder anvendelse.«

Sagens faktiske omstændigheder

Proceduren i Det Forenede Kongerige

- 18 Sony Computer Entertainment Europe Ltd (herefter »sagsøgeren«) er eneimportør af PlayStation®2-konsollen i Fællesskabet dels direkte, dels med mellemkomst af dets søsterselskab, Sony Logistics Europe NV.

- 19 Den 28. august 2000 ansøgte sagsøgeren Customs and Excise (Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder) om en BTO for PlayStation®2-konsollen, model SCPH-30003 og SCPH-30004. Selskabet foreslog herved, at varen tariferes i KN-kode 8471 50 90, med den begrundelse, at PlayStation®2-konsollen opfyldte samtlige kriterier, der er fastsat i bestemmelse 5 A) til den kombinerede nomenklatur kapitel 84, og tarifiering i underposition 9504 10 var udelukket i henhold til FB/HS b) vedrørende pos. 9504 i det harmoniserede system.

- 20 Den 19. oktober 2000 meddelte Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder sagsøgeren BTO nr. GB 105614503, hvorefter PlayStation®2-konsollen tariferedes i KN-kode 9504 10 00. De baserede deres afgørelse på den konstatering, at PlayStation®2-konsollen ikke frit kunne programmeres og derfor ikke opfyldte samtlige de betingelser, der er fastsat i bestemmelse 5 til den kombinerede nomenklatur kapitel 84.
- 21 Den 22. november 2000 indgav sagsøgeren en formel begæring om genbehandling af denne afgørelse til de kompetente myndigheder.
- 22 Ved skrivelse af 5. januar 2001 oplyste den funktionær, der behandlede genbehandlingssagen, sagsøgeren om, at han havde besluttet at opretholde tarifieringen af varen i KN-kode 9504 10 00. Han baserede afgørelsen på den konstatering, at PlayStation®2-konsollen ikke frit kunne programmeres. Han oplyste desuden sagsøgeren om, at Kommissionen havde kendskab til den BTO, der var meddelt for PlayStation®2-konsollen, og at sagen var blevet diskuteret under det 236. møde i Toldkodeksudvalget, afdeling »Nomenklatur og Statistik« (herefter »Nomenklaturudvalget«), der fandt sted den 4. og 5. december 2000.
- 23 Den 31. januar 2001 anlagde sagsøgeren sag ved VAT and Duties Tribunal (London) til prøvelse af den afgørelse, der blev truffet efter genbehandling. Under retsmødet den 30. maj 2001 anmodede Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder om, at sagen blev udsat med den begrundelse, at tarifieringen af PlayStation®2-konsollen blev behandlet i Nomenklaturudvalget, og at en afgørelse var umiddelbart foreliggende. Mens anmodningen blev behandlet af VAT and Duties Tribunal, meddelte toldmyndighederne, at de per telefax ville modtage en kopi af den afgørelse, der var truffet i Nomenklaturudvalget. Afgørelsen var identisk med den, der er indeholdt i bilaget til den anfægtede forordning. Selv om Nomenklaturudvalget havde tariferet PlayStation®2-konsollen i KN-kode 9504 10 00 besluttede Det Forende Kongeriges toldmyndigheder at frafalde sine indsigelser mod den sag, sagsøgeren havde anlagt, idet det fremgik af Nomenklaturudvalgets afgørelse, at PlayStation®2-konsollen frit kunne programmeres, hvorfor den konstatering, der lå til grund for den

anfægtede afgørelse, nemlig at PlayStation®2-konsollen ikke frit kunne programmeres, var ugyldig. VAT and Duties Tribunal gav derfor den 5. juni 2001 under henvisning til parternes enighed sagsøgeren medhold.

- 24 Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder ændrede efter denne afgørelse BTO nr. GB 105614503 ved beslutning af 12. juni 2001. De tariferede PlayStation®2-konsollen i KN-kode 8471 49 90 med virkning fra den 19. oktober 2000.

Proceduren for Nomenklaturudvalget

- 25 Som følge af de oplysninger, som sagsøgeren modtog fra Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder i november 2000, kontaktede selskabet formanden for Nomenklaturudvalget i januar 2001. Formanden for Nomenklaturudvalget bekræftede, at udvalget havde diskuteret tarifieringen af PlayStation®2-konsollen. Ved skrivelse af 9. februar 2001 oplyste han desuden sagsøgeren, at tarifieringen af PlayStation®2-konsollen figurerede på dagsordenen for det næste møde i Nomenklaturudvalget, og inviterede sagsøgeren til at deltage heri og præsentere sit produkt.
- 26 Under dette 243. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted i Bruxelles den 26. og 27. februar 2001, præsenterede sagsøgeren PlayStation®2-konsollen og besvarede diverse spørgsmål fra udvalgets medlemmer. Sagsøgeren udleverede desuden en supplerende kopi af sine påstande vedrørende tarifieringen af PlayStation®2-konsollen.
- 27 Herefter var der endnu adskillige kontakter mellem sagsøgeren og Kommissionens tjenestegrene med henblik på forberedelse af afgørelsen vedrørende tarifieringen af PlayStation®2-konsollen og den medfølgende cd-rom.

Den anfægtede forordning

- 28 Kommissionen udstedte den 10. juli 2001 den anfægtede forordning. Den efterfølgende dag blev forordningen offentliggjort i EF-Tidende.
- 29 Den anfægtede forordnings artikel 1 bestemmer, at »[d]e varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder«. Ifølge forordningens artikel 2 kan bindende tariferingsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, og »som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, [...] fortsat påberåbes [...] i et tidsrum på tre måneder«. Endeligt bestemmer artikel 3, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i EF-Tidende.
- 30 Bilaget til den anfægtede forordning indeholder 3 kolonner. Kolonne 1 indeholder varebeskrivelsen, kolonne 2 angiver tariferingskoden for de varer, der er beskrevet i kolonne 1. Endelig indeholder kolonne 3 begrundelsen for tarifieringen.
- 31 Ud over en beskrivelse af en automat til flydende sæbe, indeholder kolonne 1 i bilaget til den anfægtede forordning følgende varebeskrivelse:

»Et apparat (konsol) pakket i en detailsalgspakning, sammen med en styreanordning med tilslutningskabel, en cd-rom, et kabel til at forbinde konsollen med audio-/video-udstyr og et strømkabel.

Konsollen indeholder følgende komponenter:

- en CPU

- et hovedlager (32 MB DRAM)

- et dvd-drev

- en grafik-chip

- 2 USB-stik

- 2 stik til styreanordning

- 2 indstikspadser til memory-kort

- et audio-/video-stik (IEEE 1394)

— en optisk digital udgang.

Ud over styreanordningen kan konsollen tilsluttes andet udstyr såsom tastatur, mus, fjernsynsmodtager, dataskærm og printer.

Konsollen har en indstiksplads til isætning af en harddisk og ethernetadaptor.

Apparatet kan:

— køre de til apparatet fremstillede videospil

— omsætte digital information fra dvd og cd[...] til video-/audiosignaler til gengivelse på en fjernsynsmodtager eller et lydanlæg

— køre programmer skrevet i Yabasic

Styreanordningen har forskellige knapper, der for det meste bruges ved videospil.

Cd-rommen indeholder programmeringssproget Yabasic og forskellige videospil og videofilm.«

- 32 Nederst i kolonne 1 er der også en henvisning til det foto, der er bilagt den anfægtede forordning. En fodnote under denne henvisning præciserer, at »fotografierne [kun er] vejledende«. Ud over automaten til flydende sæbe forestiller fotografiet i bilaget et apparat, hvorpå PlayStation@2-logoet tydeligt kan ses, og hvis drev står åben. Til apparatet er der tilsluttet en styreanordning.
- 33 Kolonne 2 angiver, at det apparat, der svarer til den beskrivelse, der er gentaget ovenfor i præmis 31, skal tariferes i KN-kode 9504 10 00. Den cd-rom, der følger med apparatet, tariferes i KN-kode 8524 39 90.
- 34 Endelig indeholder kolonne 3 følgende begrundelse for den i kolonne 2 nævnte tarifiering:

»Tarifiering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 til den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 6 til kapitel 85 og teksten til KN-kode 8524, 8524 39 og 8524 39 90 samt 9504 og 9504 10 00.

Af apparatets forskellige funktioner (videospil, afspilning af cd og dvd, automatisk databehandling) er videospilfunktionen apparatets karaktergivende funktion og dermed afgørende for apparatets tarifiering i position 9504 som en spillekonsol.«

Proceduren efter offentliggørelsen af den anfægtede forordning

- 35 Den 25. juli 2001 meddelte Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder sagsøgeren en tilbagekaldelsesbeslutning, hvorved sagsøgeren oplystes om, at BTO nr. GB 105614503 i overensstemmelse med den anfægtede forordnings artikel 3 ville blive tilbagekaldt med virkning fra den 31. juli 2001 (herefter »tilbagekaldelsesbeslutningen«).
- 36 Sagsøgeren indgav den 6. september 2001 en begæring om administrativ genbehandling af tilbagekaldelsesbeslutningen. Sagsøgeren anførte, at beslutningen var ugyldig, idet den var truffet på grundlag af en ugyldig fællesskabsretsakt, nemlig den anfægtede forordning. Sagsøgeren anmodede Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder om at annullere tilbagekaldelsesbeslutningen, således at BTO nr. GB 105614503 vedblev at være gyldig.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 37 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 3. oktober 2001 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annulation af den anfægtede forordning.
- 38 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Søgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

39 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning, subsidiært frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

40 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse skriftligt stillet parterne spørgsmål. Sagsøgte og sagsøgeren har besvaret disse spørgsmål ved skrivelser af henholdsvis den 14. og den 15. januar 2003.

41 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 13. februar 2003.

Retlige bemærkninger

1. *Formaliteten*

Parternes argumenter

42 Sagsøgeren har fremført tre forskellige argumenter med henblik på at bevise, at selskabet opfylder betingelserne i artikel 230, stk. 4, EF for, at sagen kan antages til realitetsbehandling. Selskabet har for det første gjort gældende, at sagsøgte i form af en forordning har truffet en beslutning, der er rettet til selskabet, eller en

beslutning, der berører det umiddelbart og individuelt. Sagsøgeren har for det andet anført, at den anfægtede forordning, selv hvis det forudsættes, at den er en virkelig forordning, berører selskabet umiddelbart og individuelt. Sagsøgeren har endelig anført, at sagen bør antages til realitetsbehandling, idet andre former for søgsmål, der kan iværksættes for de nationale retter, ikke vil medføre hensigtsmæssige løsninger.

- 43 Sagsøgte har gjort gældende, at samtlige de argumenter, som sagsøgeren har fremført for at bevise, at søgsmålet opfylder de betingelser for antagelse til realitetsbehandling, der er omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF, er ubegrundede, hvorfor sagen må afvises.
- 44 Sagsøgte har for det første anført, at den anfægtede forordning er en rigtig forordning, idet den generelt fastsætter tariferingen af de varer, der er beskrevet i første kolonne i bilaget og finder anvendelse på al indførsel af de pågældende varer, uanset hvem der er producent eller importør, i alle medlemsstaterne.
- 45 Sagsøgte har anført, at denne opfattelse bekræftes af Domstolens og Rettens praksis, bl.a. i Domstolens dom af 14. februar 1985, Casteels mod Kommissionen (sag 40/84, Sml. s. 667), og i Rettens kendelse af 29. april 1999, Alce mod Kommissionen (sag T-120/98, Sml. II, s. 1395), og af 30. januar 2001, Iposea mod Kommissionen (sag T-49/00, Sml. II, s. 163). Sagsøgte har navnlig understreget, at Retten gentagne gange har fastslået, at tariferingsforordninger finder anvendelse på en objektivt bestemt situation og har retsvirkninger for alment og abstrakt afgrænsede personer, herunder importører af produkter (jf. særligt præmis 24 i kendelsen i sagen Iposea mod Kommissionen).
- 46 Sagsøgte har herved anfægtet sagsøgerens påstand om, at den detaljerede beskrivelse af varerne i første kolonne i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, er uforenelig med forordningens status som forordning. Sagsøgte har her henvist til de retlige rammer for tariferingsforordningerne, nemlig at

Kommissionen, når tariferingen af et bestemt produkt kan give problemer eller anledning til debat, efter at have forelagt Toldkodeksudvalget et udkast til foranstaltninger i henhold til artikel 9 i forordningen om den kombinerede nomenklatur kan udstede en forordning om tariferingen af det pågældende produkt. Sagsøgte har anført, at selv om forordningen vedrører et specifikt produkt, er den dog almengyldig, idet den ikke finder anvendelse på en bestemt erhvervsdrivende eller virksomhed. Ifølge sagsøgte finder en sådan forordning først og fremmest anvendelse på produkter, der er identiske med de produkter, der er blevet undersøgt af Toldkodeksudvalget, dvs. produkter, der svarer til den summariske beskrivelse i bilaget til tariferingsforordningen.

- 47 Sagsøgte har erkendt, at den anfægtede forordning i denne sag blev udstedt, efter at Nomenklaturudvalget havde undersøgt sagsøgerens produkt, således at forordningen ud fra denne synsvinkel faktisk indeholder en tarifering af PlayStation®2-konsollen. Sagsøgte er dog af den opfattelse, at forordningen ikke »omhandler« PlayStation®2-konsollen, idet den ikke finder anvendelse på dette specifikke produkt, men på alle produkter, der svarer til beskrivelsen i bilaget. Sagsøgte har derfor anført, at selv om sagsøgeren på nuværende tidspunkt er den eneste importør af PlayStation®2-konsollen, udelukker dette ikke, at andre importører af identiske produkter eventuelt kan være omfattet af forordningen. Sagsøgte har endvidere anført, at Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder i henhold til de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, har meddelt et andet selskab end sagsøgeren en BTO vedrørende produktet PlayStation®2.
- 48 Sagsøgte har endvidere afvist sagsøgerens henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1508/2000 af 11. juli 2000 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 174, s. 3), hvorefter et konkurrerende produkt til PlayStation®2-konsollen tariferes i KN-kode 9504 10 00. Sagsøgte har anført, at denne tarifering, som sagsøgeren selv har erkendt, vedrører et produkt, der er »væsentligt anderledes«, idet det drejer sig om en konsol, hvor de »spilleprogrammer, der afvikles på konsollen, [ikke kan] ændres af brugeren«.

- 49 Sagsøgte har endelig anført, at sagsøgeren med urette har påstået, at den anfægtede forordning ikke med rimelighed kan anvendes analogt. Sagsøgte har herved anført, at toldtariferingsforordningerne almindeligvis anvender en generel bestemmelse på et konkret forhold og indeholder anvisninger på, hvorledes bestemmelsen kan fortolkes analogt med hensyn til beslægtede eller lignende produkter. Sagsøgte har understreget, at denne fremgangsmåde er vedtaget med henblik på for det første at opretholde en sammenhængende fortolkning af den kombinerede nomenklatur, for det andet at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende, og for det tredje at undgå, at de erhvervsdrivende forsøger at omgå den kombinerede nomenklatures formål ved at foretage en minimal ændring af visse af deres products kendetegn for at undvige en tarifiering, hvis konsekvenser kan være ufordelagtige. Sagsøgte har således anført, at den pågældende toldmyndighed, de erhvervsdrivende eller enhver retsinstans, der får forelagt en tvist om en tariferingsforordning, på grundlag af beskrivelsen af produktet i forordningen og begrundelsen i nomenklaturen kan anvende forordningen analogt på det pågældende produkt. Sagsøgte har anført, at det i denne sag fremgår af de oplysninger, den ligger inde med, at forordningen ligeledes kan anvendes på lignende produkter, såsom Microsofts Xbox-konsol og spillet Nintendo GameCube.
- 50 Sagsøgte har for det andet — skønt det erkendes, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning — gjort gældende, at sagsøgeren ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning.
- 51 Sagsøgte har herved indledningsvis anført, at Rettens dom af 13. februar 2001, Hewlett Packard France og Hewlett Packard Europe mod Kommissionen (forenede sager T-133/98 og T-134/98, Sml. II, s. 613), hvortil sagsøgeren har henvist, klart adskiller sig fra tilfældet i den foreliggende sag, idet sagsøgeren i nævnte sag havde flere BTO'er vedrørende det samme produkt i forskellige medlemsstater og klart var individuelt berørt af Kommissionens beslutning, der var rettet til medlemsstaterne, med henblik på tilbagekaldelse af de af dem meddelte BTO'er. Sagsøgte har endvidere anført, at den i nævnte sag end ikke rejste spørgsmål om stævningens antagelse til realitetsbehandling.

- 52 Sagsøgte har videre anført, at sagsøgeren med urette har henvist til kendelsen i sagen Iposea mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 45. Sagsøgte har indledningsvis understreget, at Retten afviste den sag, som Iposea havde anlagt med påstand om annullation af en toldtariferingsforordning, med henvisning til den faste retspraksis vedrørende kravet om, at sagsøgerens interesser skal være individuelt berørt. Sagsøgte har herved anfægtet den modslutning, som sagsøgeren ønsker at drage af kendelsen, nemlig at det deraf kan udledes, at enhver erhvervsdrivende, der er i besiddelse af en BTO vedrørende et produkt, der er omfattet af en tariferingsforordning, automatisk er »individuelt berørt« heraf. Sagsøgte har gjort gældende, at der ikke er nogen begrundelse for denne påstand, der endvidere er i strid med kravet om, at der skal foreligge en lukket kreds. Sagsøgte har desuden påpeget, at den anfægtede forordning ikke blot vedrører sagsøgeren eller enhver anden person, der er i besiddelse af en BTO vedrørende det produkt, som forordningen beskriver, men også enhver importør af et identisk eller tilsvarende produkt.
- 53 Sagsøgte har endvidere bestridt, at Domstolens dom af 11. februar 1999, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen (sag C-390/95 P, Sml. I, s. 769), er relevant for vurderingen af den foreliggende sag. Den har herved anført, at dommen vedrørte en beskyttelsesklausul i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1), der udtrykkeligt pålagde Kommissionen, når den påtænkte at træffe sådanne foranstaltninger, at tilvejebringe oplysninger om de skadelige virkninger, som dens beslutning muligvis kunne have for de pågældende oversøiske lande og territoriers økonomi såvel som for de berørte virksomheder. Sagsøgte har imidlertid anført, at der ikke findes noget sådant krav i artikel 9 eller i nogen anden artikel i forordningen om den kombinerede nomenklatur, der er retsgrundlaget for den i sagen anfægtede forordning.
- 54 Sagsøgte har endelig anført, at den omstændighed, at den anfægtede forordning bestemmer, at en BTO fortsat kan påberåbes i tre måneder fra forordningens ikrafttrædelse i henhold til toldkodeksens artikel 12, stk. 6, ikke på nogen måde støtter sagsøgerens argument. Sagsøgte har herved anført, at en person, der er i besiddelse af en BTO, ganske vist kan anfægte en manglende eller utilstrækkelig periode fastsat i tariferingsforordningen, men at dette ikke indebærer, at den pågældende kan anfægte selve tarifieringen.

55 Sagsøgte har afslutningsvis anført, at sagsøgeren hverken har benægtet, at der er andre retsmidler for de nationale retter, eller at disse retter kan forelægge en anmodning om en præjudiciel afgørelse, men har blot anført, at det er hurtigere at anlægge et direkte søgsmål i medfør af artikel 230, stk. 4, EF, og at selskabet, hvis det gives medhold i denne instans, vil forbedre sin økonomiske situation. Sagsøgte har anført, at sagsøgeren end ikke har fremlagt faktiske eller statistiske oplysninger til støtte for dette argument. Sagsøgte har endvidere understreget, at selv hvis sådanne oplysninger var blevet fremlagt, ville de under alle omstændigheder ikke være tilstrækkelige til at støtte sagsøgerens argumentation. Et sådant argument kan ikke under nogen omstændigheder fremsættes, idet Retten ikke kan tage det til følge uden fuldstændig at nedbryde de grænser for, hvornår en sag anlagt af en fysisk eller juridisk person vedrørende fællesskabslovgivningen kan antages til realitetsbehandling, der er fastsat i artikel 230, stk. 4, EF.

Retten's bemærkninger

56 Indledningsvis må sagsøgerens argument forkastes, hvorefter sagen bør antages til realitetsbehandling, idet en afvisning af sagen ville medføre, at sagsøgeren nægtes adgang til et hensigtsmæssig retsmiddel.

57 Som det således i det væsentlige fremgår af Domstolens dom af 25. juli 2002, *Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet* (sag C-50/00 P, Sml. I, s. 6677, præmis 36 ff.), er det forhold, at der ikke findes noget retsmiddel ved en national domstol, ikke en omstændighed, der kan begrunde, at Fællesskabets retsinstanser antager søgsmål til realitetsbehandling, der er anlagt af borgere, der ikke opfylder betingelserne i artikel 230, stk. 4, EF for en sags antagelse til realitetsbehandling. I et tilfælde, som det i denne sag foreliggende, hvor sagsøgeren end ikke påberåber sig, at der ikke findes nogen retsmidler, men blot gør gældende, at disse retsmidler ikke er hensigtsmæssige og vil påføre selskabet et større økonomisk tab på grund af deres langvarighed, er det så meget desto mere udelukket, at Retten antager en sag til realitetsbehandling, når sagsøgeren ikke er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede retsakt.

- 58 Det bemærkes herefter, at borgere ifølge retspraksis i princippet ikke i medfør af artikel 230, stk. 4, EF kan anlægge sag med påstand om annullation af tariferingsforordninger (præmis 10 ff. i dommen i sagen Casteels mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 45, præmis 16 ff. i kendelsen i sagen Alce mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 45, og præmis 23 ff. i kendelsen i sagen Iposea mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 45). Som Domstolen har fastslået i dommen i sagen Casteels mod Kommissionen, er en sådan retsakt »[s]kønt [den] tilsyneladende indeholder konkrete beskrivelser, ikke desto mindre almengyldig, da den dels vedrører alle varer af den beskrevne art, uanset deres individuelle egenskaber og deres oprindelse, dels er bindende for alle Fællesskabets toldmyndigheder og samtlige importører for at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif« (dommens præmis 11).
- 59 Efter fast retspraksis kan visse erhvervsdrivende imidlertid i visse situationer være umiddelbart og individuelt berørt af en almengyldig retsakt (jf. bl.a. Domstolens dom af 17.1.1985, sag 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 207, præmis 5 ff., af 26.6.1990, sag C-152/88, Sofrimport mod Kommissionen, Sml. I, s. 2477, præmis 11-13, af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 13-18, og af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorniu mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 19-22), og denne kan således anfægtes af disse i medfør af artikel 230, stk 4, EF.
- 60 Det skal derfor efterprøves, om sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning.
- 61 Det er i denne sag åbenlyst og endvidere ubestridt mellem parterne, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede forordning.

- 62 Den anfægtede forordning har indvirkning på sagsøgerens retsstilling og overlader ikke et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, men gennemførelsen skal ske helt automatisk, udelukkende i medfør af fællesskabsretsreglerne og uden anvendelse af andre mellemkommende regler (Domstolens dom af 5.5.1998, sag C-386/96 P, Dreyfus mod Kommissionen, Sml. I, s. 2309, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis). Det bemærkes særligt, at den anfægtede forordning medfører, at den BTO, som Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder har meddelt sagsøgeren, bliver ugyldig efter udløbet af tremånedersperioden i forordningens artikel 2, og at importen af PlayStation®2-konsollen i dette land pålægges told med en sats på 1,7% i stedet for den sats på nul procent, som den pålægges efter BTO'en.
- 63 Det følger dernæst af fast retspraksis med hensyn til kravet om at være individuelt berørt, at en almengyldig retsakt såsom en forordning kun kan berøre fysiske eller juridiske personer individuelt, såfremt de rammes på grund af visse egenskaber, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten for en beslutning (Domstolens dom af 10.12.2002, sag C-312/00 P, Kommissionen mod Camar og Tico, Sml. I, s. 11355, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis).
- 64 Herved bemærkes for det første, at den administrative procedure, der førte til udstedelsen af den anfægtede forordning, blev igangsat som følge af sagsøgerens anmodning om en BTO den 28. august 2000 fra Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder, og at proceduren specifikt vedrørte tarifieringen af PlayStation®2-konsollen.
- 65 Som det fremgår bl.a. af den beslutning af 5. januar 2001, som Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder meddelte sagsøgeren som følge af dennes anmodning om ændring af den BTO, der var blevet meddelt den 19. oktober 2000, var det som følge af meddelelsen af denne BTO, at spørgsmålet om tarifieringen af PlayStation®2-konsollen blev behandlet i Nomenklaturudvalget. Sagsøgeren tog i betragtning af denne oplysning endvidere kontakt med sagsøgtes tjenestegrene og præsenterede på disses opfordring PlayStation®2-konsollen under det 243. møde

i Nomenklaturudvalget, der fandt sted i Bruxelles den 26. og 27. februar 2001, og besvarede diverse spørgsmål fra udvalgets medlemmer vedrørende PlayStation®2-konsollens egenskaber og kendetegn. Sagsøgeren udleverede ved denne lejlighed en skrivelse med sine påstande vedrørende tariferingen af PlayStation®2-konsollen. Efter dette møde fandt der endnu adskillige kontakter sted mellem sagsøgeren og sagsøgte. Sagsøgeren tilsendte således den 6. marts 2001 udvalgets formand et referat af mødet, en kopi af den PowerPoint præsentation, der var blevet fremvist under mødet, samt diverse forberedende notater og en liste af spørgsmål og svar fra mødet. Sagsøgeren fremsendte endvidere efter telefonisk anmodning fra sagsøgtes tjenestegrene en præcis beskrivelse af alle de elementer, der er indeholdt på den cd-rom, der følger med PlayStation®2-konsollen. Spørgsmålet om toldtariferingen af PlayStation®2-konsollen og udstedelsen af en forordning herom er efterfølgende igen specifikt blevet behandlet under det 247. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 9., 10. og 11. april 2001, og under det 252. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 30. maj 2001. Disse diskussioner førte endelig til udstedelsen af den anfægtede forordning den 10. juli 2001.

- 66 Det bemærkes endvidere, at sagsøgte på intet tidspunkt har påstået, at noget andet identisk eller lignende produkt var blevet gjort til genstand for en demonstration og/eller en diskussion i Nomenklaturudvalget i forbindelse med den procedure, der førte til udstedelsen af den anfægtede forordning.
- 67 Det bemærkes desuden, at Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder under den sag, der var anlagt for VAT and Duties Tribunal til prøvelse af disse myndigheders beslutning af 5. januar 2001, udtrykkeligt anmodede retten om at udsætte sagen med den begrundelse, at tariferingen af PlayStation®2-konsollen på samme tid blev diskuteret i Nomenklaturudvalget.
- 68 Det bemærkes for det andet, at det var i betragtning af Nomenklaturudvalgets endelige stilling og navnlig i betragtning af Nomenklaturudvalgets konstatering af, at PlayStation®2-konsollen frit kunne programmeres, at Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder besluttede at frafalde sine indsigelser mod den sag,

som sagsøgeren havde anlagt ved VAT and Duties Tribunal, og at denne ret under henvisning til parternes enighed ved dom af 5. juni 2001 gav sagsøgeren medhold. Som følge af denne retsafgørelse meddelte de pågældende myndigheder ved beslutning af 12. juni 2001 sagsøgeren en BTO, hvorved PlayStation®2-konsollen tariferedes i pos. 8471 49 90 med tilbagevirkende kraft fra den 19. oktober 2000. Parterne er enige om, at denne BTO på tidspunktet for udstedelsen af den anfægtede forordning var den eneste, der tariferede PlayStation®2-konsollen i pos. 8471.

69 Heraf følger, at sagsøgeren, idet den anfægtede forordning tariferer PlayStation®2-konsollen i pos. 9504, er den eneste virksomhed, hvis retsstilling blev berørt af forordningens udstedelse. I medfør af toldkodeksens artikel 12, stk. 5, litra a), medfører forordningens udstedelse, at den BTO, som Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder har meddelt sagsøgeren, bliver ugyldig.

70 I modsætning til det af sagsøgte anførte er det herved irrelevant, at Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder herefter har meddelt en anden erhvervsdrivende en BTO vedrørende toldtariferingen af PlayStation®2-konsollen. Som det fremgår af den kopi af BTO'en, som Kommissionen har fremlagt, tariferede BTO'en allerede det pågældende apparat i pos. 9504 og ikke i pos. 8471, hvorfor BTO'ens adressat i modsætning til sagsøgeren ikke blev berørt i sin retsstilling af den anfægtede forordning.

71 Det fremgår for det tredje af en række omstændigheder, at den anfægtede forordning i denne sag, selv om den har en generel og abstrakt ordlyd, specifikt vedrører PlayStation®2-konsollen, idet den detaljeret gentager samtlige dette produkts kendetegn, og der i hvert fald på tidspunktet for den anfægtede forordnings ikrafttrædelse ikke fandtes andre produkter med identiske kendetegn.

- 72 Det bemærkes, at sagsøgte i kolonne 1 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning særdeles præcist har beskrevet de varer, for hvilke den i kolonne 2 har fastsat den toldtarifiering, der finder anvendelse. Navnlig med hensyn til den del af kolonne 1, der vedrører spillekonsollen og den medfølgende cd-rom, har sagsøgte ikke blot beskrevet, hvorledes dette bestemte apparat præsenteres for detailsalg, men også de forskellige komponenter, hvoraf det består, og det andet udstyr, der kan tilsluttes det, samt apparatets hovedfunktioner. Sagsøgeren har imidlertid anført uden herved seriøst at blive modsagt af sagsøgte, at beskrivelsen nøjagtigt svarer til PlayStation®2-konsollens tekniske specifikationer, som meddelt sagsøgte, og at beskrivelsen er så præcis, at det i hvert fald på tidspunktet for den anfægtede forordnings ikrafttrædelse var udelukket, at den kunne finde anvendelse på andre apparater end PlayStation®2-konsollen.
- 73 Det bemærkes desuden, at der på sidste side i bilaget til den anfægtede forordning endog figurerer et fotografi af PlayStation®2-konsollen, hvorpå PS2-logoet klart er synligt, selv om varemærket Sony på den højre side af apparatet er udvisket. Som Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder har understreget i skrivelsen af 18. oktober 2001, der er tilstillet sagsøgeren, efterlader fotografiet ikke nogen tvivl om, at det er PlayStation®2-konsollen, der er omhandlet i den anfægtede forordning.
- 74 Endelig må sagsøgtes argument forkastes, hvorefter den anfægtede forordning kan anvendes analogt på lignende produkter. Dette forhold, hvis det forudsættes at foreligge, giver ikke i sig selv mulighed for at udelukke, at sagsøgeren alligevel er individuel berørt af den anfægtede forordning. Det bemærkes desuden, at anvendelse ved analogi af en toldtarifieringsforordning på lignende produkter ud over, at det kræver den største forsigtighed (jf. i denne retning generaladvokat Mischos forslag til afgørelse i forbindelse med Domstolens dom af 17.5.2001, Hewlett Packard (sag C-119/99, Sml. I, s. 3981), punkt 17 ff.), er så meget desto mere delikat i en sag som den foreliggende, hvor den omhandlede forordning fastsætter tarifieringen af et produkt på grundlag en vurdering af den funktion, der er apparatets karaktergivende funktion. En sådan vurdering hviler — hvis det forudsættes, at den er lovlig — i hvert fald delvis på en egentlig bedømmelse af den foreliggende sag, som vanskeligt kan overføres til andre tilfælde.

- 75 Endelig bemærkes, at sagsøgeren, som det allerede er blevet fastslået ovenfor, er den eneste importør, der har tilladelse til at importere PlayStation®2-konsollen i Fællesskabet. Selv om dette forhold ikke i sig selv er tilstrækkelig til at bevise, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning (jf. i denne retning præmis 77-79 i dommen i sagen Kommissionen mod Camar og Tico, nævnt ovenfor i præmis 63), er det imidlertid i betragtning af de andre forhold, der er fremhævet ovenfor, et forhold, der er væsentligt for vurderingen af, om sagsøgeren er individuelt berørt.
- 76 Det er herved irrelevant, at Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder, således som sagsøgte har anført, har meddelt en anden erhvervsdrivende en BTO vedrørende tarifieringen af PlayStation®2-konsollen. Det bemærkes, at sagsøgeren, som denne med rette har anført, på grundlag af selskabets varemærkeret er berettiget til at forbyde parallel import af PlayStation®2-konsoller med oprindelse i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), idet der ikke sker international konsumtion af denne ret, hvilket gentagne gange blevet fastslået i retspraksis (Domstolens dom af 16.7.1998, sag C-355/96, Silhouette International Schmied, Sml. I, s. 4799, præmis 26, af 1.7.1999, sag C-173/98, Sebago og Maison Dubois, Sml. I, s. 4103, præmis 21, og af 20.11.2001, forenede sager C-414/99 — C-416/99, Zino Davidoff og Levi Strauss, Sml. I, s. 8691, præmis 33). Selv om en konkurrent til sagsøgeren, som f.eks. en parallel importør, modtager en BTO for PlayStation®2-konsollen, kan der derfor ikke gøres brug deraf til indførsel af PlayStation®2-konsollen i EØS.
- 77 I betragtning af det ovenfor anførte må det fastslås, at den anfægtede forordning under de usædvanlige omstændigheder, der foreligger i denne sag, rammer sagsøgeren på grund af visse egenskaber, som er særlige for selskabet, samt på grund af en faktisk situation, der adskiller det fra alle andre og derfor individualiserer det på lignende måde som adressaten for en beslutning. Retsakten berører således sagsøgeren individuelt.
- 78 Da samtlige betingelser i artikel 230, stk. 4, EF er opfyldt, kan sagen antages til realitetsbehandling.

2. Realiteten

Generel præsentation af argumenterne

- 79 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordningen om den kombinerede nomenklatur ved at udstede den anfægtede forordning. På dette trin af proceduren og navnlig i betragtning af, at parterne er enige om, at PlayStation®2-konsollen opfylder kriterierne i bestemmelse 5 A) i kapitel 84 for at blive anset for en automatisk databehandlingsmaskine og derfor kan tariferes i pos. 8471, bygger dette anbringende i det væsentlige på to led.
- 80 I det første led af dette anbringende har sagsøgeren anført, at PlayStation®2-konsollen, idet den er en automatisk databehandlingsmaskine, der henhører under pos. 8471, ikke kan tariferes i pos. 9504. I det andet led har sagsøgeren anført, at Kommissionen, selv om det forudsattes, at PlayStation®2-konsollen kan tariferes i pos. 9504, begik en retlig fejl ved at fastsætte tariferingen på grundlag af den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b).
- 81 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat begrundelsespligten.
- 82 Sagsøgte er af den opfattelse, at samtlige de argumenter, som sagsøgeren har fremført, er ubegrundede, hvorfor sagen må afvises.

Tilsidesættelsen af forordningen om den kombinerede nomenklatur

Parternes argumenter

— Første led vedrørende argumentet om den påståede manglende mulighed for at tarifere en databehandlingsmaskine, som PlayStation®2-konsollen, i pos. 9504

83 Sagsøgeren har gjort gældende, at PlayStation®2-konsollen, idet det er en databehandlingsmaskine, der henhører under pos. 8471, ikke kan tariferes i pos. 9504.

84 Sagsøgeren har anført, at denne egenskab gør PlayStation®2-konsollen i stand til at behandle forskellige typer af datafiler, heriblandt bl.a. videospilprogrammer. Selskabet har imidlertid understreget, at tariferingen af en automatisk databehandlingsmaskine ikke kan afhænge af, hvilke datafiler den behandler, fordi den omvendte løsning ville medføre det absurde resultat, at en mikro-computer, der hovedsagelig anvendes til matematiske udregninger, må tariferes som en regnemaskine, en mikro-computer, der hovedsagelig anvendes til at afspille cd'er som en plade og en mikro-computer, der anvendes til at spille videospil, som en videospilkonsol. Sagsøgeren har endeligt anført, at dette fra et retligt synspunkt også ville indebære en ubegrundet indskrænkning af rækkevidden af pos. 8471 ved indførelsen af en ny regel, der udvider kriteriet om en »selvstændig funktion« i bestemmelse 5 E) til kapitel 84 til at omfatte enhver funktion, der er omfattet af enhver anden position eller underposition i den fælles toldtarif.

85 Sagsøgeren har endvidere anført, at den omstændighed, at automatiske databehandlingsmaskiner ikke kan tariferes, efter hvilke typer af datafiler de behandler, udtrykkeligt er blevet bekræftet af WCO's Udvalg for Det Harmoniserede System. Selskabet har anført, at FB/HS b) vedrørende pos. 9504

i det harmoniserede system bestemmer, at positionen ikke omfatter »[m]askiner og apparater, som opfylder betingelserne i [b]estemmelse 5 A) til [k]apitel 84, også selv om de kan programmeres til videospil«. Selskabet har anført, at denne bestemmelse blot bekræfter, at den omstændighed, at et apparat kan anvendes som en spillekonsol, ikke er en selvstændig funktion, der udelukker tarifiering af en automatisk databehandlingsmaskine, som PlayStation®2-konsollen, i pos. 8471.

- 86 Sagsøgeren har herved anfægtet samtlige de argumenter, sagsøgte har fremført for at vise, at FB/HS b) vedrørende pos. 9504 ikke finder anvendelse i denne sag. Selskabet har for det første anført, at sagsøgte ikke besvarer det argumentet vedrørende realiteten, som selskabet har fremført, nemlig at databehandlingsmaskinerne, der frit kan programmeres, ikke skal tariferes efter hvilke filtyper, der behandles i deres CPU. Selskabet har for det andet anført, at baggrunden for FB/HS b) vedrørende pos. 9504 bekræfter denne fortolkning, idet det fremgår af en gennemgang af den originale udgave af FB/HS, at pos. 9504 kun skal dække apparater, der udelukkende er bestemt til videospil, f.eks. apparater, der udelukkende kan behandle bestemte videospilprogrammer, og som derfor ikke frit kan programmeres. Selskabet har anført, at forarbejderne til denne forklarende bemærkning klart viser, at bemærkningens formål var at sikre, at apparater, der frit kunne programmeres, ikke blev tariferet som videospilmaskiner. Sagsøgeren har for det tredje anført, at den omstændighed, at PlayStation®2-konsollen ikke eksisterede på tidspunktet for vedtagelsen af FB/HS b) vedrørende pos. 9504, er irrelevant, fordi sagsøgte skal anvende de på tidspunktet foreliggende bestemmelser og ikke kan påberåbe sig uforudsete teknologiske udviklinger for at udelukke visse produkter fra en bestemt position. Sagsøgeren har påpeget, at det følger af retspraksis, at det, hvis den stedfundne teknologiske udvikling i den pågældende industrisektor kan begrunde udarbejdelsen af en ny toldtarifiering, derimod påhviler fællesskabsinstitutionerne at tage hensyn hertil ved at ændre den fælles toldtarif. I mangel af en sådan ændring kan fortolkningen heraf ikke ændres som følge af den tekniske udvikling (Domstolens dom af 19.11.1981, sag 122/80, Analog Devices, Sml. s. 2781, af 20.1.1989, sag 234/87, Casio Computer, Sml. s. 63, og af 9.10.1997, sag C-67/95, Rank Xerox, Sml. I, s. 5401). Selskabet har anført, at FB/HS b) derfor vedbliver at være gyldig, så længe den ikke er blevet ændret eller ophævet (Domstolens dom af 7.5.1991, sag C-120/90, Post, Sml. I, s. 2391, præmis 22 og 23). Sagsøgeren har for det fjerde understreget, at de oplysninger, som sagsøgte har fremlagt med hensyn til diskussionerne i Udvalget for Det Harmoniserede System, vildleder Retten og i

virkeligheden beviser, at der foreligger flere misforståelser med hensyn til visse af PlayStation®2-konsollens kendetegn. Selskabet har særligt anført, at PlayStation®2-konsollen i modsætning til hvad der fremgår af Udvalget for Det Harmoniserede Systems afgørelse af 28. november 2001, som sagsøgte har fremlagt, let kan tilsluttes en computerskærm (og ikke blot en fjernsynsmodtager), og at dens CPU kan køre programmer, der er skrevet i Basic eller Linux, der er meget bredt anvendte. Selskabet har endvidere anført, at afgørelsen af 28. november 2001 skal ses i sin kontekst, nemlig dels at det var sagsøgte, der ved fremsendelse af en kopi af den anfægtede forordning til Udvalget for Det Harmoniserede System fremførte ideen om, at PlayStation®2-konsollen skulle tariferes i pos. 9504, dels at der endnu ikke mellem udvalgets medlemmer havde fundet diskussioner sted om dette spørgsmål på grundlag af fuldstændige oplysninger. Selskabet har endelig anført, at sagsøgte ikke har forklaret, hvorfor FB/HS b) vedrørende pos. 9504 må anses for ikke at være overbevisende. Selskabet har anført, at den omstændighed, at FB/HS ikke er bindende, ikke i sig selv er et overbevisende argument, idet det fremgår af fast retspraksis, at FB/HS, selv om de ikke er bindende, udgør vigtige bidrag til fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og kun kan tilsidesættes under nærmere bestemte omstændigheder.

- 87 Sagsøgeren har endvidere anfægtet sagsøgtes påstand om, at tarifieringen af PlayStation®2-konsollen i KN-kode 9504 var så meget desto mere begrundet, fordi apparatet ikke er brugervenligt for brugere, der ønsker at anvende den til programmering eller til tekstbehandling (f.eks. fordi det ikke er bekvemt at indtaste bogstaver med styreanordningen). Selskabet har anført, at denne opfattelse ikke er relevant, fordi PlayStation®2-konsollen nemt ved hjælp af de to USB-stik kan tilsluttes et almindeligt tastatur, en mus og en computerskærm med henblik på at oprette et fuldstændigt databehandlingssystem. Selskabet har endvidere anført, at pos. 8471 i henhold til ordlyden af bestemmelse 5 C) til kapitel 84 også omfatter enheder, der foreligger særskilt, til automatiske databehandlingsanlæg, og at PlayStation®2-konsollen er en automatisk databehandlingsmaskine, der i modsætning til, hvad sagsøgte har anført, er fuldt ud lige så nem at anvende som et hvilket som helst andet automatisk databehandlingssystem. Selskabet har endeligt anført, at sagsøgte ikke har godtgjort,

hvorledes den omstændighed, at PlayStation®2-konsollen snarere er en enhed til automatisk databehandling end et fuldstændigt system, indebærer, at den »i det væsentlige er et videospil«.

- 88 Sagsøgeren har endelig anført, at sagsøgte med urette har anført, at beskrivelsen af produkterne i KN-kode 9504 10 00 i sig selv er funktionel, og at PlayStation®2-konsollens videospilfunktion derfor i sig selv er et objektivt kendetegn og en egenskab ved produktet. Selskabet har anført, at beskrivelsen af KN-kode 9504 10 00 ikke er ren funktionel, idet udtrykket »videospil, af den art, der anvendes i forbindelse med en fjernsynsmodtager« kun udtrykkeligt henviser til anvendelsen af videospillet i forbindelse med en fjernsynsmodtager, og at denne underposition, hvis man fulgte sagsøgtes påstand, snarere skulle have følgende ordlyd: »apparat, der anvendes til at køre videospil«. Selskabet har derfor anført, at beskrivelsen af de produkter, der henhører under underposition 9504 10, ikke kan påberåbes med henblik på, at underpositionen skal omfatte ethvert apparat, der kan anvendes til at spille videospil. Selskabet har bl.a. anført, at sagsøgte selv har erkendt, at ikke ethvert apparat, der kan anvendes til at spille videospil, skal tariferes i underposition 9504 10. Selskabet har understreget, at det for en sådan tarifiering kræves, at funktionen og apparatet hænger uløseligt sammen, f.eks. når apparatet kun gør det muligt at anvende bestemte videospilprogrammer, eller brugeren kun har et valg mellem et begrænset antal af bestemte spil, der er programmeret i apparatet.
- 89 Sagsøgeren har endvidere anført, at dette synspunkt klart fremgår af retspraksis, idet Domstolen har fastslået, at varens anvendelse kan udgøre et objektivt kriterium ved tarifieringen, såfremt varen og dens anvendelse hænger uløseligt sammen, og denne sammenhæng kan påvises ud fra varens objektive kendetegn og egenskaber (Domstolens dom af 1.6.1995, sag C-459/93, Thyssen Haniel Logistic, Sml. I, s. 1381, og af 28.3.2000, sag C-309/98, Holz Geenen, Sml. I, s. 1975), at tarifiering på grundlag af anvendelsen kun bør anvendes som »sidste udvej«, og at der af hensyn til retssikkerheden (Domstolens dom af 20.11.1997, sag C-338/95, Wiener SI, Sml. I, s. 6495) og kontrolmulighederne så vidt muligt skal foretrækkes tarifieringskriterier, der er baseret på objektive kendetegn og egenskaber ved produkterne, som kan efterprøves ved toldbehandlingen (Domstolens dom af 16.12.1976, sag 38/76, Luma, Sml. s. 2027, præmis 7).

Det er kun relevant at tage hensyn til en vares anvendelsesformål, hvis det ikke er muligt at foretage en tarifiering alene på grundlag af varens objektive kendetegn og egenskaber (generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse i Wiener SI-sagen, Sml. I, s. 6497, punkt 34). Sagsøgeren har desuden anført, at det, idet det er ubestridt, at PlayStation®2-konsollens objektive kendetegn og egenskaber svarer til ordlyden af pos. 8471 og teksten i de relevante kapitelbestemmelser, åbenbart er nytteløst at påberåbe sig subjektive kriterier, såsom varens anvendelsesformål eller erhvervs-mæssige anvendelse med henblik på en eventuel tarifiering i pos. 9504. Sagsøgeren har endelig anført, at sagsøgte ikke har fremlagt nogen beviser for, at pos. 9504, såfremt den faktisk var en reel tarifieringsmulighed, havde forrang for pos. 8471 i medfør af den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b).

90 Sagsøgte har bestridt, at PlayStation®2-konsollen som en databehandlings-maskine ikke kan tariferes i pos. 9504.

91 Sagsøgte har herved anført, at sagsøgerens argument, der er baseret på FB/HS b) vedrørende pos. 9504, ikke er så solidt, som selskabet påstår. Sagsøgte erkender ganske vist, at denne forklarende bemærkning bestemmer, at pos. 9504 ikke omfatter »[m]askiner og apparater, som opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, også selv om de kan programmeres til videospil (pos. 8471)«. Sagsøgte har imidlertid anført, at det følger af fast retspraksis, at selv om FB/HS indeholder vigtige bidrag til fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og endog kan være udslagsgivende, er de ikke retligt bindende, hvorfor det i givet fald må undersøges, om de er i overensstemmelse med selve bestemmelserne i den fælles toldtarif og ikke ændrer disses indhold (jf. bl.a. Domstolens dom af 9.2.1999, sag C-280/97, ROSE Elektrotechnik, Sml. I, s. 689). Sagsøgte har desuden understreget, at FB/HS b) vedrørende pos. 9504 under alle omstændigheder er affattet i 1985, på hvilket tidspunkt der ikke fandtes apparater som PlayStation®2-konsollen. Sagsøgte har endvidere anført, at for det første henviser det harmoniserede system ikke til udtrykket »computer« eller »pc«, hvorfor FB/HS b) således henviser til bestemmelse 5 til kapitel 84, der fastsætter hvilke automatiske databehandlingsmaskiner, der henhører under pos. 8471, for det andet understreger FB/HS b) med henvisningen til bestemmelse 5 A), litra a), at de omhandlede produkter er maskiner, der virkeligt er bestemt til at behandle data, selv om de desuden også kan programmeres til videospil, og for det tredje gav

FB/H5 b) ikke anledning til problemer under behandlingen i Udvalget for Det Harmoniserede System, idet udvalget fandt, at det forhold, at computere kan anvendes til spilleprogrammer er et af de almindelige kendetegn for enhver computer, herunder kontorcomputere. Sagsøgte har derfor anført, at denne forklarende bemærkning tilsigter at undgå, at alle computere tariferes i spillemaskine kategorien.

- 92 Sagsøgte har endvidere påpeget, at det problem, der opstod ved tarifieringen af PlayStation®2-konsollen endnu er genstand for betydelig diskussion i Udvalget for Det Harmoniserede System, og at tendensen på nuværende tidspunkt er for en tarifiering i pos. 9504. Sagsøgte har anført, at der i november 2001 blev forelagt Udvalget for Det Harmoniserede System et forslag om at tarifere PlayStation®2-konsollen blandt »videospillene« i pos. 9504, og at hovedparten af de delegerede var enige heri. Sagsøgte har anført, at alene på grund af den japanske delegeredes holdning besluttede udvalget at genoptage spørgsmålet under det følgende møde (jf. særligt punkt 7-9 i bilag G/9 til dokument NC0510E2 (HSC/28/Nov.2001)).
- 93 Sagsøgte har desuden anfægtet sagsøgerens argument om, at sagsøgte begik en fejl ved at afgøre, hvad der for apparatet er »karaktergivende«, alene på grundlag af apparatets funktioner snarere end på grundlag af dets materialer og bestanddele. Sagsøgte har anført, at selve beskrivelsen i en underposition som 9504 10 00 i sig selv er funktionel (»videospil [...]«). Sagsøgte er derfor af den opfattelse, at apparatet korrekt er tariferet i underposition 9504 10 00 på grundlag af videospilfunktionen, idet dette er apparatets objektive kendetegn og egenskab, således som defineret i denne underposition.
- 94 Sagsøgte har herved anført, at den retspraksis, som sagsøgeren har henvist til, støtter sagsøgtens opfattelse. Sagsøgte har således understreget, at Domstolen i præmis 15 i Holz Geenen-dommen, nævnt ovenfor i præmis 89, har fastslået, at varens anvendelse skal udgøre et objektive kriterium ved tarifieringen, såfremt

varen og dens anvendelse hænger uløseligt sammen. Sagsøgte har desuden anført, at Domstolen i dom af 18. april 1991, *WeserGold* (sag C-219/89, Sml. I, s. 1895, præmis 9), også har fastslået, at der ved tarifieringen af en vare må tages hensyn til dens anvendelse, såfremt denne udtrykkeligt er medtaget som et kriterium i overskriften. Sagsøgte er imidlertid af den opfattelse, at hvis man erstatter begrebet »anvendelse« med begrebet »funktion« fremgår det af denne retspraksis, at beskrivelsen af KN-kode 9504 10 00 (»videospil«) udtrykkeligt definerer de varer, der tariferes i denne position, i forhold til deres funktion.

— Andet led vedrørende argumentet om en forkert anvendelse af tarifieringsbestemmelse 3 b) med henblik på toldtarifieringen af PlayStation®2-konsollen

95 Sagsøgeren har gjort gældende, at PlayStation®2-konsollen i henhold til kolonne 3 i bilaget til den anfægtede forordning er tariferet i KN-kode 9504 10 00 på grund af, at »[a]f apparatets forskellige funktioner (videospil, afspilning af cd og dvd, automatisk databehandling) er videospilfunktionen apparatets karaktergivende funktion og dermed afgørende for apparatets tarifiering under position 9504 som en spillekonsol«. Selskabet er imidlertid af den opfattelse, at den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b) ikke kan anvendes til på grundlag af PlayStation®2-konsollens funktioner at afgøre, hvad der for konsollen er »karaktergivende«. Sagsøgeren har herved anført, at en automatisk databehandlingsmaskine ikke kan tariferes efter sin funktion, når denne funktion er et resultat af den type af datafiler, der behandles på maskinen.

96 Sagsøgeren har særligt anført, at den funktion, for hvilken et produkt anvendes, kun kan tages i betragtning, når det er et resultat af produktets objektive kendetegn og egenskaber, eller med andre ord, når funktionen hører til et af produktets fysiske kendetegn, såsom et materiale eller en bestanddel. Sagsøgeren er derudover af den opfattelse, at positionen udtrykkeligt skal henviser til denne funktion eller anvendelse. Efter sagsøgerens opfattelse fremgår det heraf, at hvad der for et produkt er karaktergivende, når det har flere funktioner, ikke kan fastsættes på grundlag af dets funktioner, medmindre de forskellige funktioner

svarer til forskellige materialer eller forskellige bestanddele. Sagsøgeren henviser herved til ordlyden af den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b), der bestemmer, at »[n]år den foran under a) nævnte regel ikke kan anvendes ved tarifieringen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig«.

- 97 Sagsøgeren har imidlertid anført, at samtlige PlayStation®2-konsollens funktioner er sikret ved de samme komponenter ved udførelse af de samme behandlings-transaktioner, hvorfor det ikke er muligt for hver funktion at identificere et særskilt komponent eller et bestemt materiale, der sikrer denne funktion uden at sikre andre. Sagsøgeren har anført, at PlayStation®2-konsollen ikke er en kombination af komponenter eller maskiner, der sikrer flere forskellige — supplerende eller alternative — funktioner, og hvor de forskellige funktioner er forbundet til forskellige grundlæggende maskiner, materialer eller komponenter, idet produktet, som det fremgår af de faktiske omstændigheder, ikke indeholder forskellige komponenter for afspilning af dvd-video, kørsel af videospil, kørsel af Basic- eller Linux-programmer. Alle disse datafiler bliver behandlet i CPU'en.
- 98 Sagsøgeren har anført, at det heraf følger, at den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b) er anvendt forkert i den anfægtede forordning, idet det for produktet karaktergivende alene er afgjort på grundlag af PlayStation®2-konsollens funktioner, snarere end på grundlag af de materialer eller komponenter med hvilke funktionerne uløseligt skal hænge sammen.
- 99 Sagsøgte har anfægtet, at den har anvendt den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b) forkert ved bestemmelsen af tarifieringen af PlayStation®2-konsollen.

- 100 Sagsøgte har indledningsvis — skønt den understreger, at den ikke bestrider, at PlayStation®2-konsollen opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, og at bestemmelse 5 E) til kapitel 84 ikke finder anvendelse i denne sag — henledt Rettens opmærksomhed på bestemmelse 1 p) til afsnit XVI, der vedrører den kombinerede nomenklatur kapitel 84 og 85. Sagsøgte har anført, at nævnte bestemmelse 1 p) klart bestemmer, at afsnit XVI ikke omfatter varer henhørende under kapitel 95, der vedrører legetøj, spil og andre underholdningsartikler og omfatter KN-kode 9504 10 00 («videospil»), der er anvendt i den anfægtede forordning. Sagsøgte har anført, at det heraf følger, at et apparat, der både er et spil (pos. 9504 — kapitel 95) og en automatisk databehandlingsmaskine (pos. 8471 — kapitel 84 — afsnit XVI), er udelukket fra afsnit XVI og automatisk må tariferes i pos. 9504. Sagsøgte er derfor af den opfattelse, at det må efterprøves, om apparatet i denne sag i det væsentlige er et videospil, selv om det også har kendetegn af at være en automatisk databehandlingsmaskine (jf. præmis 18 i Rank Xerox-dommen, nævnt ovenfor i præmis 86), således at en tarifiering af produktet i kapitel 95 udelukker en tarifiering i kapitel 84 og 85 i overensstemmelse med bestemmelse 1 p) til afsnit XVI.
- 101 Sagsøgte har herefter anført, at tarifiering i medfør af de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur skal ske efter positionsteksterne, underpositionsteksterne, og de til afsnit og kapitler knyttede bestemmelser (almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6), og at den position, der har den mest specificerede varebeskrivelse skal foretrækkes for positioner med en mere almindelig varebeskrivelse, såfremt varer kan henføres under to eller flere positioner [almindelig tariferingsbestemmelse 3 a)]. Sagsøgte har ligeledes anført, at når den foran nævnte regel ikke kan anvendes ved tarifieringen af blandinger eller sammensatte varer, tariferes de pågældende varer i henhold til den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b), som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er »karaktergivende«. Sagsøgte har imidlertid understreget, at når det i den begrundelse, der er givet i bilaget til den anfægtede forordning, bestemmes, at det forhold, at apparatet kan spille videospil, er apparatets karaktergivende funktion og dermed er afgørende for apparatets tarifiering i pos. 9504 som en spillekonsol, er dette en følge af, at sagsøgte har anvendt denne »karaktergivende« regel i den anfægtede forordning.
- 102 Sagsøgte har endvidere anført, at denne vurdering af, hvad der for produktet er »karaktergivende«, støttes af visse oplysninger, som sagsøgeren har givet i bilaget til stævningen. Sagsøgte henviser for det første til bilag A.1 i oplysningsmappen,

der blev udleveret ved præsentationen af PlayStation®2-konsollen for Nomenklaturudvalget, hvori det fremhæves, at »med PlayStation®2-[konsollen] genopfinder Sony Computer Entertainment igen videospillet kerne og flytter grænserne for vores forventninger«. Sagsøgte har for det andet anført, at det fremgår af referatet af en række spørgsmål og svar under mødet i Nomenklaturudvalget, at PlayStation®2-konsollen hovedsagelig anvendes til at spille videospil, at præsentationen åbenlyst klassificerede den i videospilkategorien (bl.a. fordi det ikke er brugervenligt at anvende styreanordningen til at skrive en tekst ved at vælge hver enkelt bogstav, der skal fremstå på skærmen), og at konsollen, selv hvis det er en automatisk databehandlingsmaskine i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, ikke desto mindre i det væsentlige er et videospil. Sagsøgte har endeligt henvist til en kopi af en reklamebrochure, der er vedlagt som bilag til svarskriftet, hvoraf det efter sagsøgtets opfattelse klart fremgår, at det er videospil, der for PlayStation®2-konsollen er karaktergivende.

Rettens bemærkninger

- 103 Det bemærkes, at Rådet har tildelt Kommissionen en vid skønsmæssig beføjelse til i samarbejde med medlemsstaternes toldsagkyndige at præcisere indholdet af de positioner, der kommer i betragtning ved tariferingen af en bestemt vare. Kommissionens beføjelse til at vedtage foranstaltninger som angivet i artikel 9, stk. 1, litra a), b), d) og e), i forordningen om den kombinerede nomenklatur, bemyndiger den imidlertid ikke til at ændre indholdet af de toldpositioner, der er blevet fastlagt på grundlag af det harmoniserede system, der blev indført ved konventionen, og hvis anvendelsesområde Fællesskabet ved konventionens artikel 3 har forpligtet sig til ikke at ændre (jf. Domstolens dom af 14.12.1995, sag C-267/94, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 4845, præmis 19 og 20, og præmis 13 i Holz Geenen-dommen, nævnt ovenfor i præmis 89).
- 104 Det følger endvidere af fast retspraksis, at det afgørende kriterium ved toldtariferingen af varer som udgangspunkt må findes i varernes objektive kendetegn og egenskaber, således som disse fremgår af ordlyden af den fælles toldtarifs positioner og af bestemmelserne til afsnittene eller kapitlerne (jf. bl.a.

Domstolens dom af 19.5.1994, sag C-11/93, Siemens Nixdorf, Sml. I, s. 1945, præmis 11, af 18.12.1997, sag C-382/95, Techex, Sml. I, s. 7363, præmis 11, af 19.10.2000, sag C-339/98, Peacock, Sml. I, s. 8947, præmis 9, og præmis 24 i dommen i sagen Hewlett Packard France og Hewlett Packard Europe mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51).

- 105 Det må i betragtning af disse principper, således som sagsøgeren har anført, efterprøves, om sagsøgte har begået en retlig fejl ved i henhold til den anfægtede forordning at tarifere den konsol, hvis beskrivelse indeholdes i kolonne 1 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, i pos. 9504 10 00 og den medfølgende cd-rom i pos. 8524 39 90.
- 106 Hertil bemærkes indledningsvis, at det er ubestridt mellem parterne, at PlayStation®2-konsollen opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84 og derfor kan anses for en automatisk databehandlingsmaskine. Produktet kan derfor tariferes i pos. 8471, der har følgende ordlyd: »databehandlingsmaskiner og enheder dertil; magnetiske og optiske læsere, maskiner til overførsel af data til datamedier i kodet form samt maskiner til bearbejdning af sådanne data, ikke andetsteds tariferet«. Parterne er ligeledes enige om, at PlayStation®2-konsollen ikke udfører en »selvstændig funktion, bortset fra databehandling«, således som dette begreb er blevet fortolket af Domstolen (jf. bl.a. præmis 16 og 17 i Peacock-dommen, nævnt ovenfor i præmis 103).
- 107 Parterne er derimod uenige med hensyn til muligheden for at tarifere PlayStation®2-konsollen i pos. 9504 og særligt i underposition 9504 10. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den omstændighed, at produktet opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84 og ikke udfører en selvstændig funktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 E) til kapitel

84, som sådan udelukker, at produktet kan tariferes i underposition 9504 10, idet tarifiering af en automatisk databehandlingsmaskine efter sagsøgerens opfattelse ikke kan afhænge af, hvilke datafiler maskinen behandler.

- 108 På tidspunktet for udstedelsen af den anfægtede forordning havde pos. 9504 følgende ordlyd: »Varer til selskabslege og selskabsspil, herunder spilleautomater, billardborde, specialborde til casinospil samt automatisk udstyr (til f.eks. bowlingbaner)«. Underposition 9504 10 havde følgende ordlyd: »Videospil, af den art der anvendes i forbindelse med en fjernsynsmodtager«.
- 109 Det skal bemærkes, at hverken ordlyden af underposition 9504 10 eller de til afsnit eller kapitler knyttede bestemmelser definerer begrebet »videospil«. Det eneste krav, der stilles i nævnte ordlyd, er, at det skal være apparater, der »anvendes i forbindelse med en fjernsynsmodtager«, hvilket krav, som det fremgår af den anfægtede forordning, utvivlsomt er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Den samme konklusion må drages med hensyn til FB/HS og FB/KN, der heller ikke definerer begrebet »videospil«.
- 110 Det bemærkes imidlertid, at Domstolen i et tilsvarende tilfælde, hvor hverken den kombinerede nomenklatur, FB/HS eller FB/KN definerede det pågældende produkt, fastslog, at det objektive kendetegn ved et produkt, som kan give mulighed for at skelne det fra andre, kan søges i den anvendelse, som produktet er bestemt til. Domstolen fandt navnlig med hensyn til pyjamas, at det objektive kendetegn ved dette produkt var, at det bæres i sengen som nattøj, og at når dette objektive kendetegn kunne verificeres på tidspunktet for fortoldningen, kunne den omstændighed, at der også kunne tænkes en anden brug af beklædningsgenstanden, ikke udelukke, at den retligt henføres under begrebet pyjamas. Domstolen udledte heraf, at ikke blot kombinationer af to beklædningsgenstande af trikotage, af hvis udsende det fremgår, at de udelukkende er bestemt til at bæres i sengen, men også kombinationer, der hovedsagelig anvendes til dette formål, må anses for pyjamas i henhold til pos. 6108 (Domstolens dom af 9.8.1994, sag C-395/93, Neckermann Versand, Sml. I, s. 4027, præmis 6 ff., og præmis 13 og 14 i Wiener SI-dommen, nævnt ovenfor i præmis 89).

- 111 En sådan tankegang kan overføres på et tilfælde som det i denne sag foreliggende. I mangel af en definition af »videospil« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i underposition 9504 10, må ethvert produkt, der udelukkende eller hovedsagelig er bestemt til at blive anvendt til videospil, anses for et videospil, selv om det kan anvendes til andre formål.
- 112 Det er imidlertid ubestrideligt, at PlayStation®2-konsollen både med hensyn til den måde, hvorpå PlayStation®2-konsollen importeres, sælges og præsenteres, som den måde, hvorpå den er konfigureret, hovedsagelig er bestemt til at blive anvendt til videospil, selv om den, som det fremgår af den anfægtede forordning, også kan anvendes til andre formål, såsom afspilning af cd og dvd samt automatisk databehandling.
- 113 Denne konklusion bekræftes af de mange dokumenter og særligt brochurer og andre reklameoplysninger vedrørende PlayStation®2-konsollen, som parterne har fremlagt under retsforhandlingerne. Det fremgår klart af disse dokumenter, at PlayStation®2-konsollen hovedsagelig markedsføres og sælges til forbrugerne som en spillekonsol, selv om den også kan anvendes til andre formål. Det fremgår desuden af de forskellige svar, som sagsøgeren har givet i forbindelse med præsentationen af PlayStation®2-konsollen for Nomenklaturudvalget den 27. februar 2001, at forbrugerne hovedsageligt anser PlayStation®2-konsollen for en spillekonsol. PlayStation®2-konsollen er, som det fremgår af beskrivelsen af produktet i kolonne 1 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, færdigpakket til detailsalg som spillekonsol, idet den er pakket med en styreanordning med forskellige knapper, der for det meste bruges ved videospil, samt tilslutningskabler. Som sagsøgeren har bekræftet, sælges de andre enheder, såsom standardtastatur, mus og computerskærm, der kan tilsluttes konsollen, derimod separat.
- 114 Det bemærkes desuden, at hverken ordlyden af underposition 9504 10 eller de tilhørende afsnit og kapitler hørende bestemmelser indeholder retningslinjer, og så meget desto mindre begrænsninger, med hensyn til funktionen og/eller

sammensætningen af de produkter, der henhører under underpositionen. Heraf følger, modsat det af sagsøgeren anførte, at den blotte omstændighed, at PlayStation®2-konsollen kan fungere som en automatisk databehandlingsmaskine, og at videospil blot er en af de filtyper, den kan behandle, ikke i sig selv gør det muligt at udelukke, at konsollen tariferes i underposition 9504 10, idet det er åbenlyst, at apparatet hovedsageligt er bestemt til at blive anvendt til videospil.

- 115 Modsat det af sagsøgeren anførte, ændres denne konklusion ikke af FB/HS b) vedrørende pos. 9504, der bestemmer, at positionen ikke omfatter »[m]askiner og apparater, som opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, også selv om de kan programmeres til videospil (pos. 8471)«.
- 116 Det følger af fast retspraksis, at FB/HS er vigtige midler til at sikre, at den fælles toldtarif anvendes ensartet af medlemsstaternes toldmyndigheder, og at de som sådanne må anses for et gyldigt middel til fortolkning af tariffen. De er imidlertid ikke bindende i retlig forstand, hvorfor det i givet fald må undersøges, om de er i overensstemmelse med selve bestemmelserne i den fælles toldtarif og ikke ændrer disses indhold (Domstolens dom af 16.6.1994, sag C-35/93, Develop Dr. Eisbein, Sml. I, s. 2655, præmis 21).
- 117 Det bemærkes imidlertid, at FB/HS b) vedrørende pos. 9504, hvis den, således som sagsøgeren har anført, skal fortolkes således, at den udelukker tarifiering i denne position af ethvert produkt, som opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84, herunder produkter, der hovedsagelig er bestemt til at blive anvendt til videospil, ville ændre og navnlig begrænse rækkevidden af denne position og underposition 9504 10, hvilket ikke kan tillades.

- 118 Endelig må sagsøgerens argument forkastes, hvorefter tarifiering af en automatisk databehandlingsmaskine skal ske efter, hvilke datafiler den behandler. Dette ville indebære en ubegrundet indskrænkning af rækkevidden af pos. 8471, idet der herved indføres en ny regel, der udvider kriteriet om en »selvstændig funktion« i bestemmelse 5 E) til kapitel 84, til at omfatte enhver funktion, der er omfattet af enhver anden position eller underposition i den kombinerede nomenklatur. Det er korrekt, at PlayStation®2-konsollen, således som det er fastslået ovenfor i præmis 106, ikke udfører en »selvstændig funktion, bortset fra databehandling«, og at videospil ikke som sådan udgør en selvstændig funktion for apparatet. Men det forhold, at apparatet opfylder betingelserne i bestemmelse 5 A) til kapitel 84 og ikke udfører andre selvstændige funktioner, bortset fra databehandling, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 5 E) til kapitel 84, gør det imidlertid ikke i sig selv muligt at udelukke, at et sådant apparat kan tariferes i en anden position.
- 119 Da det er fastslået, at PlayStation®2-konsollen, modsat det af sagsøgeren anførte, kan tariferes i pos. 9504, må det efterprøves, om sagsøgte, således som det fremgår af andet led af sagsøgerens argument, begik en retlig fejl ved at fastsætte tarifieringen af PlayStation®2-konsollen i henhold til den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b) i betragtning af konsollens karaktergivende funktion.
- 120 Det bemærkes, at sagsøgte, således som det fremgår af begrundelsen i kolonne 3 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, har fastsat tarifieringen af PlayStation®2-konsollen på grundlag af den konstatering, at »[a]f apparatets forskellige funktioner (videospil, afspilning af cd og dvd, automatisk databehandling) er videospilfunktionen apparatets karaktergivende funktion«. Sagsøgte har i sine indlæg og under retsmødet bekræftet, at den herved har anvendt den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b).
- 121 Den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 finder efter sin ordlyd alene anvendelse, »såfremt varer ved anvendelse af ovennævnte 2 b) eller af andre årsager kan henføres under to eller flere positioner«.

- 122 Den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) bestemmer, at »[n]år den foran under a) nævnte regel ikke kan anvendes ved tarifieringen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig«.
- 123 Det fremgår klart af bestemmelsens ordlyd, at den kun vedrører tarifieringen af »blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg«.
- 124 Det bemærkes desuden, at den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) efter sin klare ordlyd udelukkende fastsætter, at blandinger og sæt tariferes efter det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende. Den fastsætter derimod ikke en mulighed for, at blandinger eller sæt tariferes efter deres karaktergivende funktion.
- 125 Denne fortolkning af den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) bekræftes af FB/HIS vedrørende bestemmelsen, der fastsætter, at »[d]en karaktergivende faktor varierer efter varernes art. Den kan f.eks. bestemmes af materialet eller bestanddelenes omfang, mængde, vægt eller værdi, eller af den betydning, som et af materialerne har for varens anvendelse«.
- 126 Fortolkningen støttes af Domstolens praksis, hvorefter det ifølge den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) »ved tarifieringen af en vare [skal] fastslås, hvilket af de materialer, som den består af, der er karaktergivende; det må herved undersøges, om varen bevarer de karaktergivende egenskaber, såfremt man fjerner en af bestanddelene« (Domstolens dom af 21.6.1988, sag 253/87, Sportex, Sml. s. 3351, præmis 8, af 10.5.2001, sag C-288/99, VauDe Sport, Sml. I, s. 3683,

præmis 25, og af 7.2.2002, sag C-276/00, Turbon International, Sml. I, s. 1389, præmis 26, jf. også i denne retning Domstolens dom af 9.2.1984, sag 60/83, Metro, Sml. s. 671, præmis 15, af 20.6.1996, sag C-121/95, VOBIS Microcomputer, Sml. I, s. 3047, præmis 19-25, og af 17.6.1997, sag C-105/96, Codiesel, Sml. I, s. 3465, præmis 22 ff.).

- 127 Sagsøgte har som svar på et spørgsmål fra Retten anført, at den bestanddel, der er karaktergivende for PlayStation®2-konsollen, er den, der benævnes »Emotion Engine«. Det bemærkes imidlertid, at dette ikke stemmer overens med begrundelsen i kolonne 3 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, hvorefter der er videospilfunktionen, der er apparatets karaktergivende funktion. Sagsøgte har desuden bekræftet, at »Emotion Engine« blot er PlayStation®2-konsollens CPU. Denne bestanddel er imidlertid den centrale bestanddel i enhver automatisk databehandlingsmaskine og kan derfor ikke begrunde tarifieringen af produktet i en position vedrørende »videospil«.
- 128 Heraf følger, at sagsøgte fejlagtigt har anvendt den almindelige tarifieringsbestemmelse 3 b) som hjemmel for den anfægtede forordning.
- 129 Endvidere skal sagsøgtes argument forkastes, hvorefter sagsøgte med henblik på tarifieringen af PlayStation®2-konsollen også anvendte bestemmelse 1 p) til afsnit XVI, hvorefter afsnit XVI ikke omfatter »legetøj, spil, sportsartikler, og andre varer henhørende under kapitel 95«.
- 130 Selv om det, modsat det af sagsøgeren anførte, ikke på nogen måde kan udelukkes, at denne bestemmelse kan anvendes med henblik på at fastsætte tarifieringen af PlayStation®2-konsollen, bemærkes, at tarifieringen i denne sag

ifølge begrundelsen i kolonne 3 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning er fastsat »i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 til den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 6 til kapitel 85 og teksten til KN-kode 8524, 8524 39 og 8524 39 90 samt 9504 og 9504 10 00«.

- 131 Det fremgår klart af denne begrundelse, at tarifieringen af den konsol, der er beskrevet i kolonne 1 ikke er fastsat på grundlag af bestemmelse 1 p) til afsnit XVI. I modsætning til hvad sagsøgte har anført i svaret på et spørgsmål fra Retten samt under retsmødet, kan det ikke alene af den grund, at den almindelige tariferingsbestemmelse 1 er nævnt i begrundelsen, udledes, at bestemmelse 1 p) til afsnit XVI er anvendt med henblik på fastsættelsen af tarifieringen. Den almindelige tariferingsbestemmelse 1, hvorefter tarifieringen skal ske med hjemmel i positionsteksterne og de til afsnit og kapitler knyttede bestemmelser, og at de andre almindelige tariferingsbestemmelser kun kan anvendes, såfremt de ikke strider mod de nævnte tekster og bestemmelser, er i sig selv alt for upræcis til at gøre det muligt for den berørte at forstå, at tarifieringen, som sagsøgte har anført, i det foreliggende tilfælde er sket med hjemmel i bestemmelse 1 p) til afsnit XVI. Det bemærkes imidlertid, at den begrundelsespligt, der påhviler sagsøgte ved udstedelsen af en toldtariferingsforordning, pålægger Kommissionen klart at nævne det retsgrundlag, hvorpå tarifieringen hviler, med henblik på at de berørte kan gøre sig bekendt med baggrunden for den trufne foranstaltning, og Domstolen kan udøve sin kontrol (jf. i denne retning Domstolens dom af 13.10.1992, forenede sager C-63/90 og C-67/90, Portugal og Spanien mod Rådet, Sml. I, s. 5073, præmis 16, af 14.7.1994, sag C-353/92, Grækenland mod Rådet, Sml. I, s. 3411, præmis 19, og af 4.2.1997, forenede sager C-9/95, C-23/95 og C-156/95, Belgien og Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 645, præmis 44). En enkel henvisning til den almindelige tariferingsbestemmelse 1 opfylder ikke denne forpligtelse.

- 132 Det bemærkes endvidere, at hvis det forudsattes, at pos. 8471 og 9504 var de eneste positioner, hvori PlayStation®2-konsollen kunne tariferes, ville en samlet anvendelse af bestemmelse 1 p) til afsnit XVI og den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) med henblik på fastsættelsen af den endelige tarifiering af dette produkt være udelukket. I dette tilfælde ville tarifieringen af produktet i pos. 9504 kunne afgøres alene efter bestemmelse 1 p) til afsnit XVI, hvorfor det ville være

udelukket at anvende de almindelige tariferingsbestemmelser og navnlig den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b), der i henhold til den almindelige tariferingsbestemmelse 1 kun finder anvendelse, for så vidt det ikke strider mod positionsteksterne og de til afsnit knyttede bestemmelser.

- 133 I betragtning af det ovenfor anførte må det fastslås, at sagsøgte begik en retlig fejl ved at fastsætte tarifieringen af den spillekonsol, der er beskrevet i kolonne 1, på grundlag af den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b). Da parterne er enige om, at en eventuel fejl med hensyn til tarifieringen af konsollen automatisk medfører, at tarifieringen af den medfølgende cd-rom er ugyldig, må det desuden fastslås, at sagsøgte også i denne henseende har begået en retlig fejl.
- 134 Den anfægtede forordning skal derfor annulleres — uden at det er nødvendigt at behandle anbringendet om en tilsidesættelse af begrundelsespligten — for så vidt forordningen tariferer den konsol, der er beskrevet i kolonne 1 i skemaet i bilaget til forordningen, i KN-kode 9504 10 00, og den medfølgende cd-rom i KN-kode 8524 39 90.

Anmodning om bevisoptagelse

Parternes argumenter

- 135 Ved særskilt akt indleveret til Rettes Justitskontor den 3. oktober 2001 har sagsøgeren anmodet Retten om at pålægge Kommissionen at fremlægge følgende dokumenter:

— Konklusionen af de møder i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 27. februar 2001, den 9., 10. og 11. april 2001 og den 30. maj 2001.

— Den skriftveksling, der fandt sted mellem Kommissionens Juridiske Tjeneste og Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionens tjenestegrene i forbindelse med høringen vedrørende lovligheden af den anfægtede forordning forud for dennes udstedelse.

136 Med hensyn til Den Juridiske Tjenestes udtalelse har sagsøgeren accepteret, at denne udelukkende meddeles Retten.

137 Som besvarelse på sagsøgerens anmodning om fremlæggelse har sagsøgte i bilaget til svarskriftet fremlagt en kopi af følgende dokumenter:

— rapporten om konklusionerne af det 243. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 27. februar 2001

— rapporten om konklusionerne af det 247. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 9., 10. og 11. april 2001

— rapporten om konklusionerne af det 252. møde i Nomenklaturudvalget, der fandt sted den 30. maj 2001

— notat af 16. maj 2001 vedrørende høringen af tjenestegrenene, der er underskrevet af generaldirektøren for beskatning og toldunionen.

- 138 Sagsøgte har derimod nægtet at fremlægge den skriftlige udtalelse, som Den Juridiske Tjeneste har fremsendt den i forbindelse med høringen af tjenestegrenene, af hensyn til de principper, der er knyttet til »fællesskabsrettens stabilitet og til fællesskabsinstitutionernes mulighed for at udøve deres funktioner«. Sagsøgte har imidlertid erklæret sig villig til, hvis Retten skulle anmode den herom, at fremlægge udtalelsen for Retten i fortrolighed.

Rettens bemærkninger

- 139 Det skal fastslås, at sagsøgte har imødekommet samtlige sagsøgerens anmodninger om fremlæggelse af dokumenter med undtagelse af anmodningen vedrørende udtalelsen fra Den Juridiske Tjeneste i forbindelse med høringen af tjenestegrenene. Disse anmodninger er derfor blevet formålsløse undtagen med hensyn til fremlæggelsen af den omhandlede udtalelse. Med hensyn til denne anmodning fastslås alene, at den pågældende udtalelse ud over at være fortrolig ikke er nødvendig for afgørelsen af den foreliggende tvist, hvorfor det ikke pålægges sagsøgte at fremlægge den.

Sagens omkostninger

- 140 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgte har tabt sagen, bør den, henset til sagsøgerens påstande, betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2001 af 10. juli 2001 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur annulleres, for så vidt den tariferer den konsol, der er beskrevet i kolonne 1 i skemaet i bilaget til forordningen, i KN-kode 9504 10 00, og den medfølgende cd-rom i KN-kode 8524 39 90.
- 2) Anmodningen om fremlæggelse af udtalelsen fra Kommissionens Juridiske Tjeneste afvises.
- 3) Kommissionen betaler samtlige sagens omkostninger.

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. september 2003.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand

Indhold

Relevante retsfor skrifter	II - 4196
1. Generelt	II - 4196
2. De almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur	II - 4198
3. Ordlyden af positioner og underpositioner og de til kapitler og afsnit knyttede bestemmelser	II - 4199
Underposition 8471 50 90	II - 4199
Underposition 8524 39 10 og 8524 39 90	II - 4201
Underposition 9504 10 00	II - 4203
4. Bindende tariferingsoplysninger	II - 4204
Sagens faktiske omstændigheder	II - 4205
Proceduren i Det Forenede Kongerige	II - 4205
Proceduren for Nomenklaturudvalget	II - 4207
Den anfægtede forordning	II - 4208
Proceduren efter offentliggørelsen af den anfægtede forordning	II - 4212
Retsforhandlinger og parternes påstande	II - 4212
Retlige bemærkninger	II - 4213
1. Formaliteten	II - 4213
Parternes argumenter	II - 4213
Rettens bemærkninger	II - 4218
2. Realiteten	II - 4225
Generel præsentation af argumenterne	II - 4225
Tilsidesættelsen af forordningen om den kombinerede nomenklatur	II - 4226
Parternes argumenter	II - 4226
— Første led vedrørende argumentet om den påståede manglende mulighed for at tarifere en databehandlingsmaskine, som PlayStation®2-konsollen, i pos. 9504	II - 4226

— Andet led vedrørende argumentet om en forkert anvendelse af tariferingsbestemmelse 3 b) med henblik på toldtarifieringen af PlayStation@2-konsollen	II - 4232
Rettens bemærkninger	II - 4235
Anmodning om bevisoptagelse	II - 4244
Parternes argumenter	II - 4244
Rettens bemærkninger	II - 4246
Sagens omkostninger	II - 4246